

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 31 (5725)
15.
MARTS
OTRDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

PSKP XIX Vissavienības konferencei — trieciendarbu, pārkārtošanās enerģiju!

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLĀS BLOKIMISKĀS RŪPNICAS PIRMRINDNIEKU
UN RAZOŠANAS NOVATORU, KARA UN DARBA VETERĀNU, VISA UZŅE-
MUMA DARBA KOLEKTĪVA AICINĀJUMS PREIĻU RAJONA DARBĀLAUDĪM
CIENĪGAI PSKP XIX VISSAVIENĪBAS KONFERENCES SAGĀIDĪŠANAI

Aizvadīto septiņdesmit gadu laikā Oktobra Dzimtene nogājuši varonīgu vēsturiskās atgāšanās ceļu. Padomju tauta stingri stāv sociālistisko iekarojumu sardzē un vienlaikus rod spēkus risināt vērienīgus uzdevumus — sabiedrības pārkārtošanu uz jaunām sociālistiskiem pamatiem. Padomju valsts ekonomiskās un aizsardzības varenības nostiprināšanā savu ieguldījumu dod arī Livānu eksperimentālās blokīmiskās rūpnīcas darba kolektīvs.

1987. gadā uzņēmuma kolektīvs saražoja 3000 tonnu lizīna (projektētā jauda — 1000 tonnu gadā). Produkcijas ražošanas un realizācijas gada plānu rūpnīca izpildīja pirms termiņa — 28. decembrī. Virs plāna saražotas 162 tonnas lizīna, 65 tonnas premiksu, virsplanā realizēta produkcija par 578 tūkstošiem rubļu.

1988. gada janvārī un februārī preču produkcijas izlaides plāns izpildīts par 103 procentiem.

Par panākumiem Lielā Oktobra 70. gadadienai veltītajā sociālistiskajā sacensībā kolektīvs apbalvots ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP

un VLKJS CK jubilejas Goda rakstu. Pašlaik rūpnīcā izvērsam sociālistisko sacensību par valsts pasūtījuma un 1988. gada sociālistisko saistību sekmīgu izpildi, par darba un materiālo resursu taupīšanu, darba ražīguma paaugstināšanu.

Sociālistiskajā sacensībā vislabāk veicas lizīna ražošanas ceha 4. maiņai, lizīna ražošanas iecirkņa 5. maiņai un siltumenerģijas ceha 4. maiņai. Ražošanas pirmrindnieku vidū — lizīna ražošanas ceha 4. maiņas priekšniece Velta Kukuruza, lizīna ražošanas iecirkņa fermentēšanas aparātu uzraudzītāja Marija Sauskāja, lizīna ražošanas ceha fermentēšanas aparātu uzraudzītājas Arija Hļevicka un Valentīna Bondarenko, kontrolmēraparātu un automātikas atslēdznieks Vasilījs Ivanovs.

Mēs, Livānu eksperimentālās blokīmiskās rūpnīcas darba darītāji, aicinām Preiļu rajona strādniekus, kolhozniekus, visus darbaļaudis iesaistīties sociālistiskajā sacensībā cīņai par PSKP XIX Vissavienības konferences sagaidīšanai. Cīnīsimies par darba ražīguma paaugstināšanu, par produkcijas kvalitātes uzla-

bošanu, izejvielu, materiālu un kurināmā un enerģētisko resursu taupīšanu!

Mēs esam apņēmies 1988. gadā nelokāmi izpildīt produkciju piegādes līgumsaistības, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu paaugstināt darba ražīguma pieaugumu par 1,8 procentiem, visu ražošanas apjoma pieaugumu nodrošināt tikai uz darba ražīguma celšanas rēķina, par 1,2 procentiem salīdzinājumā ar plānoto samazināt produkcijas pašizmaksu, iegūt 180 tūkstoš rubļu lielu virsplāna peļņu.

Esam apņēmies līdz PSKP XIX Vissavienības konferences atklāšanas dienai — pirms termiņa izpildīt pirmā pusgada plānu.

PSKP XIX Vissavienības konferences atklāšanas dienā strādāsim ar ietaupītajām izejvielām.

Godam sagaidīsim PSKP XIX Vissavienības konferencil!

Aicinājums apspriests Livānu eksperimentālās blokīmiskās rūpnīcas darba kolektīvos un atbalstīts 1988. gada 25. februārī Preiļu rajona partijās un saimnieciskā aktīva sanāksmē.

Uzmanību kvalitātei!

Sieru ražo no piena, nevis no procentiem...

Pagājušajā gadā no rajona kolhoziem un padomju saimniecībām Preiļu siera rūpnīca saņēma gandrīz 44 tūkstošus tonnu piena. Kāda bija tā kvalitāte? 93 procenti veduma atbilda pirmajai šķirai, otrajai šķirai — 6,3 procenti, bet 0,7 procenti bija bezšķiras piena.

Lai gan procentuālajā izteiksmē rezultāti nav ļauni, tomēr pārstrādātāji ir neapmierināti — ievērojama daļa rajona saimniecību viņiem piegādā tādu izejvielu, kas būtībā nav derīga kvalitatīva siera gatavošanai. Pēc rūgšanas un recināšanas pārbaudes pirmās klases piena, kāds vajadzīgs sieram, nav nemaz, otrās klases piens — 23 procenti no atvestā. Atlikušie 77 procenti ir tādas izejvielas, no kurām sieru vispār nedrīkstētu ražot. Un tā bija apstākļos, kad saimniecības par sieram derīgā piena ražošanu saņēma pat piekšu.

Ko darīt meistariem, kuri visbiežāk ir atbildīgi par mūsu rūpnīcā ražotās produkcijas kvalitāti? Skaidra atbilde pagaidām uz šo jautājumu nav atrasta.

Vairāk nekā iepriekšējos gados šiem pienam jūtama skābības piegārša. Tas jo skaidri pierāda, cik kvalitatīva (pareizāk, nekvalitatīva) ir lopbarība, 5,5 procentos pārbaudītā piena konstatētas inhibējošās vielas, mastīts 19,4 un sviestskābes baktērijas — 5,2 procentos.

Apnicis, bet atkal un atkal nākas atgādināt, ka piena fermu laudim ir jārūpējas par elementārāko vienkāršo kvali-

tātes rādītāju — mehānisko tīrību. Bieži vien gadās atrast vedumā dažādus mehāniskus piemaisījumus.

Un vēl kāda lieta, kuru varētu nosaukt arī par sava veida slimību. Gandrīz visu saimniecību lopkopji iemānījušies pienu «normalizēt» līdz valsts standartam prasībām. It sevišķi tas jūtams gada nogalē, kad, kā saka, jāizvelk valsts plāns. Pēc blīvuma un citiem kvalitātes rādītājiem neatbilstoša, tas ir, nestandarta produkcija tika aizsūtīta atpakaļ. Visvairāk tādas ir bijis Aglonas un Rudzātu padomju saimniecībās —katrai pa četrām tonnām.

1988. gadu rajona saimniecību lopkopju kolektīvi gan uzsākuši nedaudz labāk kā iepriekšējo. Pirmās šķiras piena daudzums vairojies par 3,3 procentiem. Sliktāka situācija ir vienīgi Rudzātu padomju saimniecībā, kur tikai 64,1 procents saražotā piena atbilst pirmajai šķirai.

Taču lielākais darbs vēl gandrīz gada garumā. Tikai nedrīkst aizmirst pavisam vienkāršu patiesību — produkcijas kvalitātes paaugstināšana sākas ar darba kontroli. Tagad tik daudz

runājam, ka jāstrādā pa jaunam, taču ikdienā vēl maz kas mainījies. Vai nav pēdējais laiks meklēt iedarbīgākus brāķu un neizdarību apkarošanas paņēmienus?

O. KIVKŅ,

Preiļu siera rūpnīcas izejvielu kvalitātes inženere tehnoloģe

REDAKCIJAS KOMENTARS.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības ekonomisti iepazīstināja ar dažiem visai daiļrunīgiem skaitļiem. Sāksim ar to, ka kolhozi un padomju saimniecības iedalītas vairākās zonās. Katrai no tām noteikta atšķirīga cena par nodoto pienu. Lūk, pirmās zonas saimniecības par katru tonnu pirmajā šķirā nodota atdzesēta piena saņem 292 rubļus, par neatdzesētu — 282 rubļus, par tonnu otrās šķiras piena — 262 rubļus un par bezšķiras pienu 225 rubļus. Trešajā zonā, savukārt, šī atšķirība sniedzas no 320 līdz 248 rubļiem, bet ceturtajā zonā no 333 līdz 280 rubļiem. (Visi no iedzīvotājiem iepirktais piens tiek ieskaitīts otrajā šķirā un par to maksā 288 rubļus.)

Manuprāt, nav vajadzīgas nekādas izcilas matemātiskā dotības, lai aprēķinātu, ka nodot valstij bezšķiras vai pat otrās šķiras pienu gluži vienkārši nav izdevīgi.

Materiālu sagatavoja
L. STRODE

Jaunais speciālists laukos

Pirms pusotra gada uz agrārfirmas «Krasnij Okljabri» kolhozu aināca jaunā speciāliste JANINA KOMKAITE (attēlā). Viņai uzticēja zemes ierīkošana un plānu un ganību agronomes pienākumus. Nesen tika vērtēts, kā jaunie strādājuši. Kompetentās un prasīgās komisijas atzinums bija — strādāts labi. Tā tikai turpināt!
J. SILICKA foto

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes ceturta sesija

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes ceturta sesija notiks 1988. gada 23. martā rajona izpilddarības sēžu zālē, tās darbs sāksies pulksten 11.00.

Sesijā izskatīs šādus jautājumus:

1. Par Preiļu rajonā esošo arhitektūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu. Referēs deputāts M. Mihailovs.
2. Par programmām «Dzīvoklis-90» un «Dzīvoklis-2000». Referēs deputāts J. Desainis.
3. Par vēlēšanu norādījumu izpildīšanu. Referēs deputāts V. Gertmanis.

VEĻĒTAJU ZINĀSANAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte AGNIJA IVANOVA pieņems apmeklētājus Preiļu pilsētas izpilddarības telpās šī gada 16. martā no pulksten 15.00 līdz pulksten 17.00.

Republika: notikumi, fakti

Rīgas rajona Ļeņina padomju saimniecība nolēmusi pati iegūt pakaišu kūdras. Getlīpurvā melioratori novāc krūmus, sāk būvēt ceļus un rakt novadgrāvjus. Saimniecība uzskata, ka šīs rūpes un papildizdevumi atmaksāsies. Tā specializējas dārzena audzēšanā un piena lopkopībā, tāpēc kūdras vajag daudz. Līdz šim to pirka. Taču speciālisti lēš, ka pirms var dot vairāk nekā 2 tūkstošus tonnu kūdras. Tas saimniecībai ļaus gandrīz divkārt samazināt pakaišu pašizmaksu. Tādējādi ik gadus varēs ietaupīt 40 tūkstošus rubļu.

Cilvēku ārstē * nē tikai zāles. Dažkārt vēl labāk palīdz fiziskā kultūra. Par to bija runa ārstnieciskās fizikultūras seminārā, kas notika Rīgā. Tajā piedalījās Maskavas, Ļeņingradas un vairāku savienoto republiku mediķi. Lielu uzmanību viņi veltīja jostasvietas un kakla osteohondrozes profilaksei un ārstniecībai. Labi sasniegumi šajā darbā ir mūsu republikas ārstnieciskās fizikultūras dispansera darbiniekiem. Izstrādāti speciā-

lu vingrojumu kompleksi, kas pacientiem palīdz ne vien isā laikā atbrīvoties no sāpēm, bet arī atgūt iespēju pilnvērtīgi dzīvot un strādāt. Notika praktiskas nodarbības ar dažādām slimnieku grupām.

Vibrācija nē vienmēr ir apkarojama parādība. Uz tās pamata tiek izstrādātas arī daudzas derīgas tehniskas ierīces. Rīgas Politehniskajā institūtā notika republikas zinātniski tehniskais seminārs par vibrācijas izmantošanu tautas saimniecībā. Šajā augstskolā izstrādātas dažādas vibrācijas tehnoloģijas metodes un radītas efektīvas ierīces dažādām tautas saimniecības nozarēm. Te minami dažādi pneimatiskie instrumenti un plaša profila vibratoru. Seminārā piedalījās dažādu republikas uzņēmumu pārstāvi. Viņi ar interesi aplūkoja institūtā iekārtoto izstādi. Daudzi no eksponētajiem jauniešiem jau ieviesti vai pašlaik tiek ieviesti praksē. Tie dod prāvu ekonomisko efektu.
LATINFORM

● Pārkārtošanās kalendārs: gatavojoties darbam saimnieciskā aprēķina apstākļos

Ja rītdien pavēle...

Līvānu stikla fabrikas ļaudis šodien ar pastiprinātu uzmanību seko, kā sokas darbi, piemēram, eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā. Un ne bez pamata. Biokīmijā jau strādā pašfinansēšanas apstākļos, taču stikla ražotāji šādai pārkārtošanai tikai gatavojas. Par to, kā šis sagatavošanas process notiek, lūdzām pastāstīt uzņēmuma galveno ekonomisti L. VINDELI.

— Vietējās rūpniecības ministrija, liekas, ir vienīgā, kuras uzņēmumi vēl tikai gatavojas pārejai strādāt jaunajos saimnieciskajos apstākļos. Oficiāli ir paziņots, ka šī pāreja notiks 1989. gada 1. janvārī. Bet mums liekas, ka viss notiks krietni agrāk. Banka taču pāriet uz jaunu sistēmu kreditēšanā un norēķinos, un mūsu fabrika šajā sistēmā nedrīkst būt tāda kā bremsētāja.

— Ko iesāksiet, ja pavēle, teiksim, pienāk jau rītdien?

— Rītdien? Nav vēlams. Taču, kā jau sacīju, mēs strādājam. Un domāju, ka visu, kas mums jādara, paveiksim laikus.

— Vārbūt sāksim ar tādu kā ievadu: cik labi sagatavoti jūs esat teorētiski?

— Laikraksta «Ekonomiķes-kaja gazeta» jaunākais numurs uz speciālista galda — tagad ir jo parasta lieta. Lasām, analizējam, dedzīgi apspriežam materiālus par veiksmeš un arī neveiksmeš dažādos mūsu zemes rūpniecības uzņēmumos. Meklējam pieredzi, kura varētu arī mums noderēt. Diemžēl pagaldam šādas pieredzes vēl pamaz.

Ne pārāk daudz deva arī kursi, kas notika republikas tautas saimniecības speciālistu kva-

lifikācijas celšanas starpnozaru institūtā. Radās iespaids, ka kursos nodarbinātie pasniegēji — republikas vadoši ekonomisti, valsts bankas darbinieki, Vietējās rūpniecības ministrijas pārstāvji paši vēl nav izstrādājuši vienotu rīcības programmu, lai risinātu problēmas, kuras rodas sakarā ar uzņēmumu pāriešanu uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanu.

— Protams, gūvāt krietni daudz zināšanu, jaunu atziņu. Tagad par visu to vajag informēt kolektīvu. Uzdevumi ir jāizskaidro visiem strādājošajiem, jo strādnieki taču faktiski nosaka ekonomikas pārkārtošanas galarezultātu.

— Bez šaubām. Kā zinām, mācības ekonomiskās izglītības sistēmā sākās jau oktobrī. Taču šim nodarbībām īsts sprāgums un koncentrētība ir tikai tagad — jo nu beidzot vairāk vai mazāk ir skaidri tie uzdevumi un pienākumi, kas jāīsteno, gatavojoties darbam saimnieciskā aprēķina apstākļos.

— Ko jūs uzskatāt par galveno, noteicošo?

— Mūsu uzņēmumā būs saimnieciskā aprēķina tā sauktais pirmais modelis, kuram pamatā likta peļņas normatīvā sadale.

Līdz ar to nav grūti secināt, ka visi strādājošie šim ekonomikas darbības rādītājam pievērs īpašu uzmanību.

Jāsaka, ka pagājušajā gadā sasniedzām labus rezultātus: fabrika guva 3,3 miljonus rubļu lielu peļņu (salīdzinot ar 1986. gadu, palielinājums ir 16 procenti). Peļņas palielinājums saņemts, kāpinot preču produkcijas ražošanu (par 7,9 procentiem) un pazeminot produkcijas pašizmaksu.

— Kādā veidā jūs sadalāt peļņu tagad, kad stājies spēkā PSRS likums par valsts uzņēmumu (apvienību), proti, kādas praktiskas darbības tiek veiktas?

— Kad bija izdarīti atskaitījumi valsts budžeta un maksājumi par ražošanas fondiem, palika vēl apmēram 2 miljoni 400 tūkstoši rubļu. Līdzekļu lielākā daļa tika atvēlēta materiālajai stimulēšanai. Nākamā ievērojamā summa bija veltīta sociālajai sfērai — par fabrikas līdzekļiem uzcēlām 45 dzīvokļu namu (tas jau nodots ekspluatācijā). Ražošanas attīstīšanai atskaitījām 250 000 rubļu — sākusies gaismas vadu ceha būve. Minēto produkciju uzskatām par ļoti perspektīvu. Sogad šim mērķim tiks atvēlēti krietni prāvāki līdzekļi — 595 000 rubļu. Fabrikas vēstures vēl nebijusi naudas summa. Taču nākotnē radīsies iespējas jūtami palielināt peļņu. Sociālajai sfērai šogad atvēlējam 318 000 rubļu, taču peļņas lielāko daļu ieskaitām materiālās stimulēšanas fondā.

— Jums ir daudz labu ieceru. Tās var tikai apsveikt. Bet — vai kolektīva sapņu kūģis, kā

saka, neuzskries zemūdens klintim, kuru, kā zinām, jūs nozarē vēl ir daudz? Kaut vai fakts, ka jums nav atļauts patstāvīgi sadalīt peļņu, vadoties no stingri noteiktiem normatīviem. Bet PSRS likums par valsts uzņēmumu (apvienību) taču jau ir spēkā...

— Tā ir. Augstākstāvošajiem orgāniem (ne tikai ministrijai) par šo lietu ir savs viedoklis. Taču negribētos krist pesimismā — ceru, ka tad, kad fabrika sāks strādāt saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos, situācija mainīsies mūsu labā.

Gribu piebilst, ka ne jau peļņas sadale ir galvenais. Naudu vispirms vajag nopelnīt. Mēs, protams, centīsimies, bet — ne jau viss ir atkarīgs no darba kolektīva pūlīņiem.

— Piemēram?

— Nesen laikrakstā «Leņina Karogs» lasīju, cik grūti sokas darbuzņēmuma līguma izstrādāšana un noslēgšana starp konkrētiem strādājošo kolektīviem un koksnēs konstrukciju rūpniecības administrāciju. Un ar sarūgtinājumu secināju: mēs šajā nozīmē esam krietni atpalikuši. Mums ir noslēgts tikai viens darbuzņēmuma līgums (ar matraču ražošanas iecirkni strādājošajiem), taču tas uzņēmumā ilgi var būt arī vienīgais. Fabrikas administrācija pagaidām nav spējīga uzņemties atbildību par izejvielu ritmisku piegādāšanu. Visiem vēl atmiņā uztraukumi, kurus radīja sodas nepiegādāšana. Šodien aktuāla cita problēma — trūkst termosu pārvalku. Par kādu saimniecisko aprēķinu gan var būt runa, kad strādnieki mēneša sākumā spiesti «atpūsties», bet mēneša nogalē ir jāstrādā virsstundas? Šāds nenormāls stāvoklis ir jau gadiem ilgi. Tiesa, agrāk mēs, kā saka, pievērām

acis, «neredzējām» ražošanas apvienības «Ausma» neizdarības, taču tagad šādu rīcību atļauties valrs nedrīkstam. Viņu nepaveiktais rada mums zaudējumus. Jau šajā gadā zaudēts tas, ko varējām saņemt par Līvānos ražoto termosu eksportu. Sāpīgi, ka laikus nepiegādātu termosu apvalku dēļ mums nācās zaudēt labu partneri ārzemēs.

— Sakarā ar ekonomisko reformu gan centrālajā, gan republikas presē jo plaši apspriež jautājumu par tā sauktajiem svešajiem parādiem — kad savstarpēju saistību nenokārtošana satricina uzņēmuma ekonomisko stāvokli. Vai šajā nozīmē jūs kolektīvam ražu nav?

— Kur nu bez ražēmi! Jau fakts, ka mums ir vairāk nekā 700 produkcijas noņēmēju, izsaka daudzko. Un, lūk, nesen trīs pasūtītāji nespēja laikus norēķināties. Tikal trīs, taču uzreiz radās draudi, ka neizpildīsim produkcijas realizācijas plānu, ka radīsies lielas finansiālas grūtības. Soreiz uzņēmums, kā saka, kaut kā izgrozījās no nepatīkšanām. Bet kur ir garantija, ka līdzīga situācija neatkārtosies?

Par šo un citām problēmām runājam nesen notikušajā bilanču komisijas sēdē, kurā piedalījās arī pārstāvji no Latvijas PSR Vietējās rūpniecības ministrijas. Taču uz daudziem jautājumiem skaidras atbildes tā arī nesaņemām.

Centīsimies saprast arī augstākstāvošo orgānu darbinieku nenoteikto pozīciju, jo par to, kā strādāt jaunajos apstākļos, grūdot padomus — nav taču pieredzes. Saprotam, ka nebūs viegli. Bet nav iespējams izvairīties no grūtībām, ja gribam turpmāk strādāt un dzīvot pa jaunam.

— Paldies par sarunu!

I. IVANOVA

● Mācāmie demokrātiju: sarežģīta situācija

PRINCIPALIETA

DIVAS prestiža profesijas — augsti kvalificēta iestādītāja, vēlāk — ceturtais kategorijas stikla kausētāja — ieguva Alekses Naumenko Līvānu stikla fabrikā. Cilvēks strādāja un strādā, rokas klēpī netur. Par to liecina «Darba veterāna» nosaukums, četras medaļas. Vienīgi, pat sapņos viņam nerādījās, ka kādu dienu nāksies kļūt par prasītāju. Ka, ar grūtībām slēpjot uztraukumu, apvainojumu un sarūgtinājumu, viņš būs spiests stāties tiesas priekšā, lai aizstāvētu savu strādnieka godu, cilvēka cieņu un galu galā — pilsoņa tiesības.

Es skatījos uz strādnieka kaut kā uzreiz sagumušo muguru, redzēju, kā viņa spēcīgās rokas nesaudzīgi gumza silto ziemas cepuri, klausījos palaikam trīcēšos balsi, ne visai secīgo runu un centos rast atbildi uz mokošo jautājumu: kas novedīs viņu līdz tiesai, un, galvenais, ar kādām tiesībām? Atmiņā asa kā žilēte iegriezās frāze, ko izmeta 2. ceha priekšnieks D. Terentjevs: «Man tā ir principa lieta».

Princips, tas, protams, ir nopietni. Un tomēr gribējās noskaidrot, kādus gan principus tiesā centās aizstāvēt Līvānu stikla fabrikas administrācija (L. Zarebovas personā) un 2. cehs, kuru pārstāvēja tā priekšnieks.

Notikušā cēlonis, lūk, kāds: pirms gada «Leņina Karogs» publicēja materiālu ar virsrakstu «Kādi apstākļi, tāda kvalitāte». Zem tā četru stikla kausētāju — S. Lietaunika, A. Naumenko, J. Stefanova, P. Caupova paraksti.

Šī materiāla būtība sekojoša: pie 1. vannas krāns, maigi izsakoties, varētu vēlēties labākus darba apstākļus, bet stikla kausētājus nu jau vairākus gadus

«baro» tikai ar solījumiem. Par ko izvērtās šī publikācija, redakcijai labu laiku nebija ne jausmas: par to mūs diemžēl neinformēja ne korespondences autori un arī ne tie, kam tā bija adresēta. Bet notikumi pa šo laiku virzījās uz priekšu. Tā vietā, lai beidzot ieklausītos vienas no uzņēmumā grūtākās profesijas pārstāvju viedokli, ceha priekšnieks, tehnologi sāka drudzaini meklēt iespēju, lai stikla kausētājus... sodītu.

Divi pieklusa. J. Stefanovs aizcirta durvis un aizgāja strādāt uz sūkņu staciju. Aleksejs Naumenko palika, lai turpinātu cīņu. Un jau redzēja tās rezultātus: lēni, pēc vairākkārtējiem atgādinājumiem, krāsni tomēr notika pārmaiņas — parādījās elektrokāri, akumulatoru uzlādēšana, palielinājās algas.

Taču A. Naumenko prieks bija pāragrs. Turklāt sanāksmēs viņš tāpat kā agrāk turpināja «izlekt», jo gados sakrājušos nevar pāris stundās nokārtot. Daudz kas stikla kausētājiem nebija skaidrs sakarā ar pāreju uz jauno darba apmaksas sistēmu, kas izraisīja kategoriju pazemināšanu. Un atkal A. Naumenko kopā ar biedriem raksta, tikai šoreiz uz republikānisko nozares arodbiedrību. No turienes ierodas pārstāvis un sniedz strādniekiem mutisku un rakstisku atbildi.

Lūk, to A. Naumenko jau nepiedeva. Nolēma, ka reizi par visām reizēm vajag viņu nomierināt. Un nomierināja. Kādu reizi pagājušajā gada decembrī atgriezies mājās, A. Naumenko atrada uz gaida ietināmā papīra strēmeli, uz kuras viens no tehnologiem bija uzrakstījis, ka ar rītdienu A. Naumenko jāsāk strādāt pie 6. vannas krāns. Tajā zemās apmaksas dēļ pat sievietes nevēlas strādāt (kā nekā atšķi-

riba ir gandrīz par 100 rubļiem mēnesī). Bija pavēle Nr. 498 ar smalku formulējumu «ražošanas interesēs». Bija manipulācijas ar darba grāmatīņu, kurā te parādījās, te tika anulēti ieraksti par kategorijām. Bija mēģinājumi «piešūt» A. Naumenko darba disciplīnas pārkāpumus. Bija nozēlojamas savā sūkmānībā atrunas uz to, ka strādnieks it kā atteicies uzrakstīt iesniegumu strādāt, apvienojot stikla kausētāja un iebērēja profesijas (kā noskaidrojās tiesā, neviens pie viņa laikus nav griezies un ir pamats domāt, ka neviens nav arī vēlējis to darīt).

Beigu beigās bija tiesa. Prastāja pārstāvis, spriežot pēc visa, pieredzējis jurists, bez īpašas daiļrunības, atvēris mums visiem labi zināmā Darba likumu kodeksa noteiktu lappusi, pierādīja, ka A. Naumenko pārvietošana nav vis nekāda pārvietošana, bet gan pārcelšana, kas izdarīta nelikumīgi.

Tikai piecas minūtes bija vajadzīgas advokātam šim pierādījumam. Lūk, ko nozīmē vēlēšanās aizstāvēt cilvēka tiesības. Fabrikā to, acīmredzami, neviens nevēlējās: ne administrācija, ne arodkomiteja, ne darba strīdu komisija, ne juridiskais dienests, kura nepieejamos sliekšņus ar apskauzamu apņēmību bija centies pārkāpt A. Naumenko.

Liekas, varētu jau pieļikt punktu. Tautas tiesas lēmums stājies spēkā, taisnība ir uzvarējusi, uzvarējis godīgs princips. Labi, ja tā būtu...

Kritikas neuzklausīšana, pat tieša vajāšana par to gluži kā rūsā iedās dziļi un uz ilgu laiku. Un būtu naīvi domāt, ka ceha vadītājs sapratis, izpratis utt. Nepaļēt ne nedēja pēc tiesas, kad D. Terentjevs izvelk «dienas

gaismā» to pašu it kā patvaļīgo A. Naumenko divdesmitminūšu pārtraukuma pagarinājumu. Apskauzami operatīvi tiek izdota pavēle par disciplināro sodu un prēmijas samazināšanu. A. Naumenko par 15 procentiem. Par laimi, šoreiz fabrikā atradās cilvēki, kas spēja pierādīt, ka lieta baltiem diegiem šūta, ka tā ir kārtēja vira no ne visai tīras un saprotamās virtuves, kurai priekšroku dod ceha priekšnieks un viņa atbalstītāji. Spriežot pēc paša A. Naumenko stāstīta, pēc tā, ko tiesā teica viņa kolēģi Vasilis Ambrosovs, Eriks Mazjānis, Zoja Naumenko, bet vēl agrāk arī citi strādnieki, cilvēka pazemošana, maskējoties aiz ražošanas interesēm, ir D. Terentjeva stils. Bet varbūt, ka tas arī ir tas pats slepenais princips, kuram nešaubīgi seko ceha priekšnieks? Ja tā, tad tas radniecīgs bumerangam: vadītāja neuzticība cilvēkiem atgriežas atpakaļ kā cilvēku neuzticība vadītājam. Un sekas bieži vien ir visai smagas kā vieniem, tā otriem.

Pastāv viedoklis, ka 2. cehā «smagi» ļaudis. Neņemot spriest par katru atsevišķi, kā nekā šo ļaunu te gandrīz pieci simti. Bet jau pati jautājuma nostādne dara uzmanīgu. Jo «smagi» jautājumi, ar kuriem strādnieki vērsas pie administrācijas, arodkomitejas, radās ne jau šodien. Vienkārši šodien par to drīkst un arī vajag atklāti runāt. Taču raksturīgi tas, ka jo vairāk jautājumu no vienas puses, jo spēcīgāk turas pretī otra puse. Un nav garantijas, ka neskaidrību klūs mazāk. Vai katreiz attiecības nāksies noskaidrot caur tiesu?

Kad šo materiālu gatavoju publicēšanai, A. Naumenko atstāja vēstuli. Citāju:

«Cienījamā redakcijai!

Ja rakstīsiet materiālu par r dušos konfliktu un tiesu, lūdzu jūs saukt vārdā visus tišos notikušā vainniekus. Konkrēti: vecāko tehnologi N. Boļšakovu, tehnologi E. Gusevu, ceha priekšnieku D. Terentjevu. Kāpēc pirmās divas vispār palikušas gņā, bet D. Terentjevs uzstājās tiesā kā liecinieks? Tie taču bija viņi, kuri, izmantojot dienesta stāvokli, ar nolūku radīja situāciju, kuru izskatīt nācās tautas tiesai. Jā, TIESA MANI ATTAISNOJA (izcēlums mans — I. K.). Bet kurš tad ir cietis? Terentjevs? Guseva? Boļšakova? Neviens. Cietusi ir fabrika. Ne jau no uzņēmuma vajadzēja atskaitīt summu, kuru man nesamaksāja sakarā ar pārcelšanu uz mazākpamaksātu darbu».

Pret tādu jautājuma nostādni grūti kaut ko iebilst. Vēl vairāk — vienkārša strādnieka pozīcija izskatās daudz tikumiskāka nekā to, kuru dienesta stāvoklis liek stāvēt šīs pašas tikumības un kārtības sardzē. Jādama, ka uzņēmuma administrācija, partijas komiteja visas šīs nišanses ņems vērā.

Ne velti es izcēlu frāzi «tiesa mani attaisnoja». Iedziļināsimies tās būtībā. Aizstāvot savas likumīgās tiesības, savus principus, A. Naumenko tomēr jūtas kā apsūdzētais. Un tas ne tikai dara tramīgu, bet pat biedē. Jo nozīmē tikai vienu: ticība taisnībai šajā cehā zudusi. Noticis tas, kas parasti notiek, kad līdzās sāk pastāvēt divas taisnības: viena tiem, kas pie krāsnīm, otra tiem, kas kabinetos... Un tur šo otru cenšas aizstāvēt, nejutot riebumu ne pret kādiem «principiem».

I. KOROLOVA

● Daba. Cilvēks. Pieminekļi.

● LDPAB rajona nodaļas lappuse

Cik rūp apkārtējā vide?

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļas darbinieki regulāri rīko reidus, lai pārbaudītu, kas kurā vietā ir darīts apkārtējās vides aizsardzībā. Vērtējam, kādā stāvoklī ir ciemati, pilsētas un teritorija ap tiem, arī to, kā tiek ekspluatētas atkritumu izgāztuves.

Kāda bija situācija šī gada sākumā?

Rožupes ciemats. Te kārtība — apmierinoša. Tas nozīmē, ka vēl daudz jāveic, lai rastos istu savu māju sajūta.

Livāni. Salīdzinot ar senāko pagātni, kārtība te uzlabojusies. Tomēr pilsētā vēl ir vietas, kur nav vēlēšanās ilgāk uzturēties. Teritorijā starp Rīgas ielu un dzelzceļu vietējie iedzīvotāji vietumis izmetuši atkritumus. Dienā dienā te staigā daudz cilvēku — iet uz darbu rūpnīcās un nāk mājup, un nav patīkami skatīties uz šo nekulturālības demonstrējumu.

Braucam uz pilsētas atkritumu izgāztuvi, bet tā arī neredzam nevienu norādījuma zīmi, kas informētu par minētā objekta atrašanās vietu. Iespējams, ka daudzi arī nezina, kur atkritumu izgāztuvi meklēt, tāpēc vedumu vienkārši atstāj kādā mežmalā. Un, lūk, kolhoza «Zelta vārpa» teritorijā, ceļmalas krūmā jā izgāzta apmēram desmit autokravas atkritumu. Notiek tā — viens izdara nelietību, citi šim negatīvajam piemēram seko.

Pilsētas atkritumu izgāztuvē kārtība pieņemama. Taču nav izprotams to cilvēku slinkums un nevižība, kuri vedumu izber mežā — apmēram 300 metrus no šim nolūkam paredzētas vietas. Mežā izgāzti, piemēram, Livānu stikla fabrikas ražošanas atkritumi.

Riebiņu ciemats. Situācija visumā apmierinoša. Taču varētu būt labāka kārtība pie bijušās skolas ēkas, kā arī diķa malā — pie mehāniskajam darbnīcām.

Galēnu ciemats. Kārtība — apmierinoša. Ceram, ka pavasarī tiks šakopts vecais augļu dārzs (pie parka), talciniekus gaida arī Vidsmuižas ēku apkārtnē.

Aglonas ciemats. Iepriecina apkārtnē pie Aglonas vidusskolas — viss tīrs, sakārtots. Taču situācija pasliktinājusies Ezera ielas sākumā — te iedzīvotāji (mežā pie ezera) izveidojuši nelikumīgu atkritumu izgāztuvi. Līdzīgas nekārtības ir pie autobusu pieturas, arī vairāku dzīvojamo māju pagalmos (no ielas puses, protams, neko daudz vis neredzēt). Jau vairākus gadus neapmierinoši ekspluatē Aglonas ciemata atkritumu izgāztuvi: drazas un atlūzas izgāz pirms tās — ganībās.

Atgādināsim, ka Ciriša ezers ar apkārtnējo ainavu ir kompleksais dabas liegums. Tas nozīmē, ka te viss jāuztur kārtībā, ka te īpaši principiāli jāievēro visi dabas aizsardzības noteikumi. Un tāpēc agloniešu nekulturālība ir jo stingri jānosoda.

Par kārtību Aglonas ciematā un tā apkārtnē jāgādā vietējam Tautas deputātu padomes izpilpkomitei (priekšsēdētājs A. Bekis). Protams, ikkatram iedzīvotājam.

Jāsecina arī fakts, ka vietējās Tautas deputātu padomes vēl maz izmanto tos tiesiskos līdzekļus un plašās pilnvaras, kas ir nodomju varas orgānu rīcībā, lai aizsargātu apkārtējo vidi, lai nodrošinātu dabas bagātību racionālu izmantošanu.

Saimniecību, uzņēmumu un organizāciju vadītājiem, Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības pirmorganizācijām nepieciešams pastiprināt ekoloģisko izglītošanu un audzināšanu. Nevienam nav tiesību ignorēt apkārtējās vides aizsardzības jautājumus.

I. GIERKENA,

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļas apkārtējās vides aizsardzības sekcijas vadītāja

„Gājputni — 88”

Nāk pavasaris ar dzestriem marta rītiem, saules maigo siltumu, kas rosina pumpurus jaunaj dzīvei, ar čalojošiem kūstošā sniega strautiņiem, zilītes pirmajām dziesmām un zvirbuļu jautro čivināšanu.

Lasītāji piekritīs man, ja teikšu, ka visvairāk gaidām pavasara vēstnešu — gājputnu — atgriešanos dzimtenē. Kura būs tā diena, kad redzēsim pirmo mājas strazdu vīterojam bērza val dzirdēsīm ķīvītes saucienus? Tikai tad, kad cīruļa skanīgā treļļi pieskandinās zilās marta debesīs, kad dzērvju kāsis, putnu kliedzienu pavadīts, pārlidos dzimto apkārtni, varēsīm justies droši — pavasaris klāt! Vēl tikai jāuzmanās, lai dzeguze neaizkūko.

Arī šogad Latvijas ornitoloģijas biedrība ar republikas un rajonu laikrakstu starpniecību organizē aptauju, lai uzzinātu parasto gājputnu sugu atlidošanas gaitu republikas teritorijā.

Isumā par pagājušā pavasara aptaujas rezultātiem. Saņēmām 978 anketas, no kurām 57 procentus atsūtījuši skolēni. Aptaujas rezultātā noskaidrojās, ka baltā cielava un baltais stārķis ieradās Latvijā aprīļa pirmajā dekādē, mājas strazds un lauku cīruļis — marta pēdējā dekādē, bet ķīvīte — aprīļa pirmajās dienās. Minētie gājputni Kurzemē novēroti dažas dienas agrāk nekā Vidzemē. Vērojama šo putnu atlidošanas saistība ar sniega segas atkāpšanos.

No Preiļu rajona saņēmām 25 anketas. Pagājušajā pavasarī baltā cielava rajonā atlidoja 9. aprīlī, baltais stārķis — 6. aprīlī, mājas strazds — 28. martā, lauku cīruļis — 29. martā, ķīvīte — 3. aprīlī. Vēstulēs saņēmām arī papildziņas par daudzām putnu sugām.

Pateicamies par putnu novērotāju līdzdalību aptaujā un lūdzam visus: gan skolniekus, gan pieaugušos kļūt par pavasara aptaujas aktīviem dalībniekiem. Soreiz anketa papildināta ar divām ļabi pazīstamām putnu sugām — dzeguzi un dzērvī. Lū-

ŠOPAVASAR PIRMIE GĀJPUTNI ATLIDOJUŠI ŠĀDOS DATUMOS:	Ķīvīte 	Mājas strazds
	Dzērve 	Baltā cielava
redzēta-dzirdēta 	Baltais stārķis 	Dzeguze
NOVĒROŠANAS VIETA		
JŪSU ----- vārds, uzvārds		
----- vecums, nodarbošanās		
----- adrese, ja vēlaties turpmāk sadarboties		

dzam pierakstīt visus redzētos putnu barus, to lidošanas virzienus. Blakus attiecīgās sugas putna zīmējumam lūdzam anketā ierakstīt datumu, kad tas pirmo reizi šopavasari manīts.

Kad visas putnu sugas redzētas, anketa jāizgriež, jāieraksta pārējās ziņas un aploksnē jāno-

sūta uz adresi: 229021, Salaspils, Miera ielā 3, Latvijas ornitoloģijas biedrība, «Gājputni—88».

A. VERNERS

Latvijas ornitoloģijas biedrība
M. STRAZDA zīmējumi

Zinātnieki brīdina

Publicēts ziņojums par planētas Zeme ekoloģisko stāvokli

«Piecus gadus mēs nodarbojamies ar planētas Zeme sava veida medicīnisko izmeklēšanu, tās dzīvības procesu izpēti. Mūsu secinājumi nav iepriecinoši: meži sarūk, tuksneši iet plašumā, augsnes noplicina erozija, un tas viss notiek ļoti ātri,» norāda zinātniskās pētniecības institūta «Worldwatch» prezidents Lesters Brauns

Viņš iesniedzis ziņojumu «Stāvoklis pasaulē», kurā atzīmēts, ka pašlaik katastrofālā stāvoklī ir meži — viens no vissvarīgākajiem zemes veselības indikatoriem. Katru gadu tropisko mežu platības samazinās par 11 miljoniem hektāru. Rūpnieciski attīstītās zemēs atmosfēras piesārņotības un «skābju lietu»

dēļ cieš 31 miljons hektāru mežu. To iznīkšana pastiprina augsnes eroziju. Katru gadu lietus izskalo un vēji nopūš 26 miljardus tonnu zemes auglīgā slāņa, bet tuksnešu platība palielinās par 6 miljoniem hektāru.

Pazūd tūkstošiem floras un faunas sugu. Tuvākajos 20 gados var izzust katra piektā augu un dzīvnieku suga, kas patlaban vēl sastopama uz mūsu planētas. Ja pašreizējā tendence saglabāsies, pēc simt gadiem paliks tikai puse no esošajām sugām.

Plānāks kļūst atmosfēras ozona slānis, kas visu dzīvo aizsargā no ultravioletā starojuma. Ziņojumā atzīmēts, ka arvien vairāk palielinās «ozona caurums», kas ik gadus septembrī

veidojas virs Antarktikas. 1987. gadā tā izmēri bija jau divas reizes lielāki par ASV teritoriju. Zemes klimats kļūst siltāks — šādas «lecektis efekta» sekas izraisījuši cilvēka rūpnieciskā darbība. Zinātnieki prognozē, ka mūžīgo ledāju kušanas rezultātā ap 2030. gadu sāks celties Pasaulē okeāna līmenis. Bet vēl pēc 70 gadiem applūšanas brīdina draudēs tādām pilsētām kā Jaunorleāna, Kaira, Sanhaja, Londona un pat veselām valstīm. Minētajā pētījumā norādīts, ka iedzīvotāju veselība ir tieši atkarīga no pašas planētas Zeme veselības. Apkārtējās vides piesārņotība saistīta ar dažādu slimību krasu palielināšanos un cilvēka mūža ilguma samazināšanos.

Lūdzu, klusumu!

Skaņas stiprumu mēra decibelos. Klusa saruna rada 30 — 40 decibelus stipru skaņu, skaļa saruna — 60 — 70, skaļa radio-mūzika — 70 — 80, braucošs tramvajs — 90, reaktīvā lidmašīna — 120 — 140 decibelus. Sāpju sliekšnis cilvēkam ir 130 decibeli. Cilvēki, kuri pastāvīgi pakļauti trokšņa iedarbībai, kļūst nervozi, nesabiedriski, ātri no-

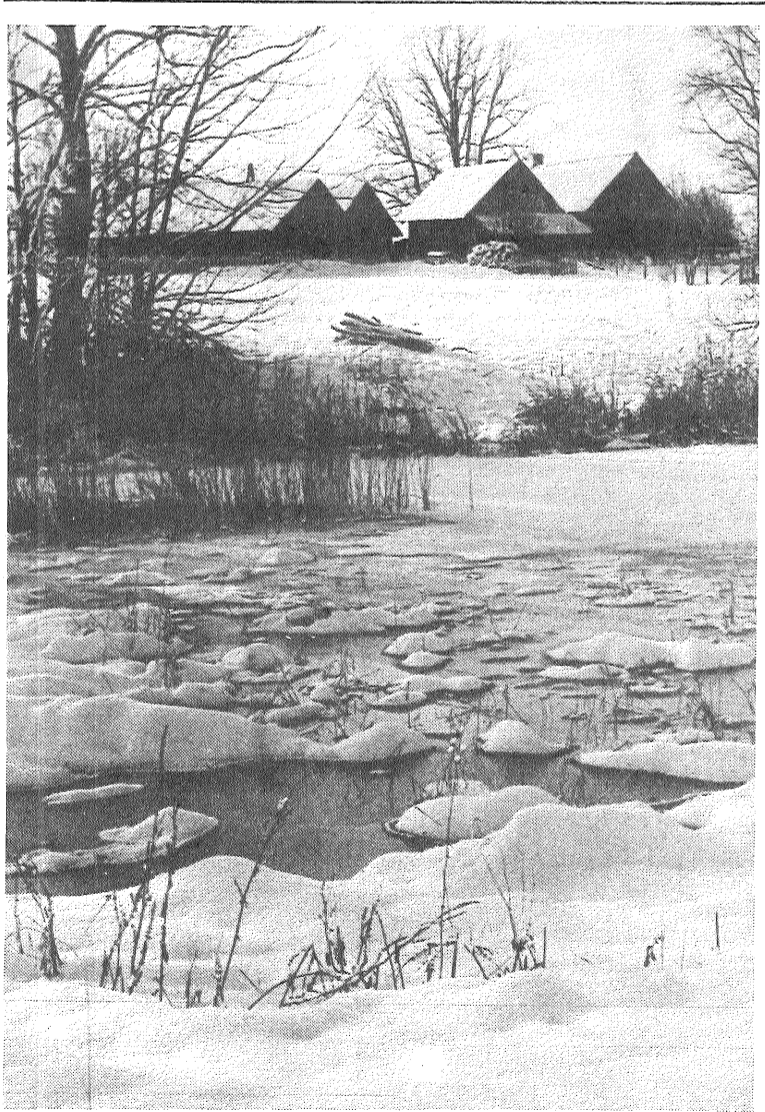
gurst, viņu darbaspējas samazinās. Rodas nervu sistēmas traucējumi. Angļu zinātnieki noskaidrojuši, ka katrs trešais neirozes gadījums sievietēm un katrs ceturtais vīriešiem rodas trokšņa dēļ. Bezmiegs — trokšņa pavadoņi. Trokšnis samazina redzes asumu, palēnina reakcijas ātrumu. Tas var izraisīt satiksmes nelai-

mes gadījumus. Trokšnis paugstina asinsspiedienu, izjauc sirds darbības ritmu. Stiprs trokšnis traucē gremošanas sistēmas funkcijas.

Austriešu speciālisti secinājuši, ka trokšnis samazina mūža ilgumu par vairākiem gadiem. Pat augi necieš trokšni — puķe 110 decibelu trokšnī iet bojā pēc 10 dienām...

Pēc padomju preses materiāliem sagatavoja K. PRIEDITIS

Redaktors V. PETROVS

Latgales lauku sēta pavasara gaidās.

K. GAILUMA fotoitēde

● Reklāma

● Sludinājumi

● Līdzjūtības

NEATKAUSEJIET AIZSALUSUS CAURŪLVADUS AR ATKLATU UGUNĪ!

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības Centrālā padome

UZMANĪBU!

Iedzīvotāju ērtību labā tiek organizēta otrreizējo izejvielu savākšana, izbraucot uz lauku apdzīvotajām vietām un pilsētu atsevišķiem rajoniem, kā arī turpat uz vietas izdarot pretpārdošanu: par 1 kilogramu makulatūras — 1 metāla vāciņš burciņai, par 1 kilogramu lupatu — 3 vāciņi, par 1 kilogramu krāsaino metāllūzpu — 5 vāciņi vai pēc pilsoņu vēlēšanās var iegādāties preces pretpārdošanas veikalos Preiļos un Līvānos.

Minētās pasākums notiks šādos datumos:

17. martā no plkst. 10.00 līdz 11.00 (Raina kolhozā, pie veikala Nr. 73), no pulksten 11.30 līdz 13.30 (K. Marksa kolhozā, pie veikala Nr. 75), no pulksten 14.00 līdz 16.30 (K. Marksa kolhozā, pie veikala Nr. 76).

30. martā no pulksten 10.00 līdz 12.00 (sovhozā «Rušona», pie veikala Nr. 80), no pulksten 12.30 līdz 14.00 (sovhozā «Rušona», pie kioska Nr. 4), no pulksten 14.30 līdz 16.30 (sovhozā «Rušona», pie veikala Nr. 78), no pulksten 17.00 līdz 18.00 (sovhozā «Rušona», pie veikala Nr. 79).

7. aprīlī no pulksten 10.00 līdz 12.30 (M. Gorkija kolhozā, pie veikala Nr. 53), no pulksten 13.00 līdz 14.30 (kolhozā «Sīlukalns», pie veikala Nr. 48), no pulksten 15.00 līdz 16.40 (Kirova kolhozā, pie veikala Nr. 49), no pulksten 16.00 līdz 16.40 (Kirova kolhozā, pie veikala Nr. 50), no pulksten 17.00 līdz 18.00 (Kirova kolhozā, pie veikala Nr. 51);

21. aprīlī no pulksten 10.00 līdz 11.00 (sovhozā «Rušona», pie veikala Nr. 65), no pulksten 11.30 līdz 12.30 (sovhozā «Rušona», pie veikala Nr. 77), no pulksten 13.00 līdz 15.00 (Suvorova kolhozā, pie veikala Nr. 61), no pulksten 15.30 līdz 16.00 (Suvorova kolhozā, pie veikala Nr. 61), no pulksten 15.30 līdz 16.00 (Suvorova kolhozā, pie veikala Nr. 60), no pulksten 16.20 līdz 18.00 (kolhozā «Krasnij Oktjabrj», pie veikala Nr. 59);

Preiļu pilsētā — 26. martā. No pulksten 9.30 līdz 11.30 (pie veikala Nr. 9, kas ir pie siera rūpnīcas), no pulksten 12.00 līdz 14.00 (pie veikala Nr. 5, pie «Lauktechnikas»), no pulksten 14.30 līdz 16.30 (Preiļos, Viļānu ielā 2).

Šādā veidā otrreizējo izejvielu savākšana notiks arī turpmāk. Izbraukumu grafiks tiks publicēts rajona laikrakstā ik pēc diviem mēnešiem.

Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības sagādes ražošanas apvienība

P. DAUGES
RIGAS

1. MEDICINAS SKOLA

laikā no šī gada 24. marta līdz 2. aprīlim un no 16. maija līdz 21. maijam no plkst. 10.00 līdz 16.00 rīko atvērto durvju dienas.

Specialitāšu dienas:
25. martā plkst. 14.00 — medicīnas māsu, feldšera, vecmātes specialitātē.
15. aprīlī plkst. 14.00 —

farmaceita, zobu tehniķa specialitātē.

Apmeklētājiem būs iespējams iepazīties ar mācību procesa organizāciju un skolas audzēkņu radošo darbu izstādī.

Skola uzņem vidusskolu beigušos feldšera, vecmātes, medicīnas māsas, farmaceita un zobu tehniķa specialitātēs.

Skolas adrese: Mičurina ielā 37. telefons — 371147.

Satiksmē ar 3. trolejbusu līdz Alojās ielai.

PĀRDOD māju Līvānos (pilsētas centrā), ir 5 istabas, garāža, saimniecības ēkas un piemājas dārzs. Zvanīt pa tālruni Daugavpils 34377.

6. martā pazuda krievu medībšuns. Atradēju lūdz paziņot. Preiļi, Cēsu ielā 38 — 2, telefons 21375.

DAUGAVPILS CELOJUMU
UN EKSKURSIJU BIROJS
piedāvā ceļazīmes:

AR LIDMASĪNU (grupām):
Stavropole — Esentuki — Zeļeznovodska — Kislovodska Pjatigorskā — Teberda — Dombaja — no 31. marta līdz 5. aprīlim (15 cilvēkiem, cena 2970 rbl.), no 9. līdz 13. jūnijam, no 21. līdz 25. jūnijam (cena 5940 rbl.).

Frunze — Isikula ezers — no 28. aprīļa līdz 2. maijam (7350 rbl.), no 25. jūlija līdz 29. jūlijam (15 cilvēkiem, 3675 rbl.).

Krasnojarska — Abakana — Sušenska — no 21. līdz 25. aprīlim (9000 rbl.).

Murmanska — Mončegorskā — no 7. līdz 11. septembrim (5550 rbl.).

Almaata — no 17. līdz 21. maijam (15 cilvēki, 3930 rbl.).

Leņinakana — Erevāna — Sevans — no 6. līdz 10. maijam, no 2. līdz 6. jūnijam, no 7. līdz 11. jūlijam, no 17. līdz 21. septembrim (6240 rbl.).

Baku — no 13. līdz 17. maijam (6000 rbl.).

Ordžonikidze (Gruzijas Kara ceļš, Osetijas Kara ceļš) — no 30. maija līdz 4. jūnijam (15 cilvēkiem, 3105 rbl.).

Turkestana — Taškenta — Leņinabada — no 9. līdz 16. septembrim.

Gori — Tbilisi — Mcheta — Boržomi — Uplisicē — no 12. līdz 16. maijam (6000 rbl.), no 2. līdz 6. jūnijam (15 cilvēkiem, 3000 rbl.).

Kišiņeva — Odesa — no 16. līdz 20. maijam (15 cilvēkiem, 2475 rbl.).

Sevans — Erevāna — Cahkadzora — Garni — Geharda — no 14. līdz 19. maijam (15 cilvēkiem, 3225 rbl.), no 10. līdz 15. septembrim (6450 rbl.).

Oktemberjana — Erevāna — Sardarabada — no 25. līdz 29. maijam, no 15. līdz 19. jūnijam, no 20. līdz 24. jūlijam, no 10. līdz 14. augustam (6030 rbl.), no 7. līdz 11. septembrim (3015 rbl.).

Angarska (Baikāls) — Irkutska — no 20. līdz 25. jūnijam, no 18. līdz 23. septembrim (9030 rbl.).

Vladivostoka — no 20. līdz 24. jūnijam (12600 rbl.).

Poltava — Soročinci — no 6. līdz 10. jūnijam, no 11. līdz 15. jūlijam (4920 rbl.).

Sevastopole — no 4. līdz 8. jūlijam (4590 rbl.).

Dušanbe — no 22. līdz 27. augustam (7350 rbl.).

Barnaula — Teļecas ezers — no 16. līdz 21. augustam (23 cilvēki, 7498 rbl.).

AR LIDMASĪNU (individuālās):
Taškenta — Samarkanda —

SŪŠANAS FABRIKAS

«ASOTE»

LIVĀNU IECIRKNĪM

vajadzīgs
remontatslēdznieks

vai arī mācekļi šim darbam.
Iecirknis strādā vienā maiņā.

Rēzeknes pedagogiskā skola
š. g. 26. martā no plkst. 11.00
līdz 14.00 rīko

ATVERTO DURVJU DIENU.

Skolas adrese: Rēzeknē, Leņina ielā 115.

KOLHOZAM «RITS»

steidzīgi vajadzīgs
elektro un gāzes metinātājs
un virpotājs.

Alga 200 — 300 rbl. mēnesī
pēc izpēšanas. Nodrošina ar labiekārtotu dzīvokli. Telefons — 46638.

Buhāra — Urgenča — no 26.
aprīļa līdz 1. maijam (284 rbl.,
ir 4 ceļazīmes).

Soči — no 15. līdz 25. jūnijam
(228 rbl., apmešanās indi-
viduālajā sektorā).

Mukačeva (apmešanās viesnī-
cā) — Ustj-Corna ciems (tūristu
bāzē) — Jasiņa (individuālajā
sektorā) — no 21. jūlija līdz
5. jūlijam, no 31. jūlija līdz 14.
augustam (263 rbl.).

Kišiņeva — no 24. jūlija līdz
4. jūlijam, no 13. līdz 22. au-
gustam.

Krasnojarska (ar kuģi pa Je-
niseju līdz Karaulņija zemesra-
gam) — no 3. līdz 22. jūlijam
(ir 14 ceļazīmes).

Kamčatka (Avačinska vulkāna
krātera apmeklējums) — no 25.
līdz 30. augustam (500 rbl.).

Krasnodara — Adlera — no
10. līdz 25. septembrim.

Krasnodara — Gelendžika —
no 7. līdz 21. septembrim.

VECĀKIEM (kopā ar bērniem)
Primorska (pie Azovas jūras)
— no 14. līdz 29. maijam (209
rbl., bet 7 līdz 12 gadus vecam
bērnam — 178 rbl.).

Sevans — no 1. līdz 11. jū-
nijam (272 rbl., bet 5 līdz 12
gadus vecam bērnam — 243
rbl., līdz 5 gadu vecam — bez-
maksas).

Novaja Kahovka (pie Dņep-
ras) — no 1. līdz 16. jūlijam
(243 rbl., bet 5 līdz 12 gadus
vecam bērnam — 213 rbl.).

Balakova (Saratovas apga-
bals, dzīvo ērtā viesnīcā) — no
15. līdz 30. augustam (251 rbl.,
bet 7 līdz 12 gadus vecam bēr-
nam — 229 rbl.).

AR VILCIENU (grupām)

Maskava — no 5. līdz 11.
maijam (30 cilvēki), no 25. līdz
30. maijam (30), no 5. līdz 9.
augustam (30), no 19. līdz 23.
augustam (15), no 1. līdz 7.
septembrim (30), no 2. līdz 6.
septembrim (30), no 7. līdz 12.
septembrim (30), no 16. līdz 20.
septembrim (30).

Leņingrada — no 21. līdz 26.
aprīlim (30), no 8. līdz 10. aprī-
lim (30), no 8. līdz 14. mai-
jam (18), no 14. līdz 16. mai-
jam (30), no 2. līdz 6. septem-
brim (30).

Kohtlajarve — Tallina —
Tartu — Narva — no 20. līdz
25. aprīlim (30), no 11. līdz 16.
maijam (15).

Tula — Kaluga — Jasnaja
Polana — no 10. līdz 16. jūli-
jam (30), no 21. līdz 27. augus-
tam (30).

Aleksandrova — Zagorska —
Suzdaļa — Pereslavļa — Mas-
kava — no 24. līdz 29. septem-
brim (30).

Vladimira — Suzdaļa —
Gushrustainija — Bogolubova
— no 26. septembra līdz 2.
oktobrim (30).

Priozerska — Valaāma —

Viborga — Leņingrada — no
31. augusta līdz 6. septembrim
(30).

Rīga — Leņingrada — Pet-
rozavodska — Murmanska —
Leņingrada — Rīga — no 9.
līdz 15. septembrim brauciens
ar tūristu vilcieni (36 ceļazī-
mes).

Rīga — Odesa — Izmaila —
Odesa — Rīga — no 21. līdz
27. aprīlim brauciens ar tūristu
vilcieni (36):

AR VILCIENU (individuālās):
Rostova pie Donas — Volgo-
grada (5 dienas Rostovā, braucot
ekskursijās uz Azovu, Tagan-
rogu, Novočerkasku, 5 dienas ar
kuģi ceļo līdz Volgogradai un
«tpakal») — no 8. līdz 21. augus-
tam (207 rbl.).

Feodosija (mitināšanās indi-
viduālajā sektorā) — no 5. līdz
19. maijam, no 30. septembra
līdz 14. oktobrim (166 rbl.).

Sudaka (individuālajā sekto-
rā) — no 21. maija līdz 4. jū-
nijam, no 21. jūlija līdz 4. au-
gustam (157 rbl.).

Kobleva (dzīvo atpūtas bāzē
«Koloss», kas ir 60 km no Ode-
sas un Melnās jūras krastā —
80 km no Nikolajevas) — no
31. maija līdz 14. jūnijam.

Gorkija — Maskava — As-
trahana — Gorkija (ar kuģi «So-
vetskij Sojuz») — no 24. jūlija
līdz 20. jūlijam.

Gorkija — Astrahana — Gor-
kija (ar kuģi «Iļičis») — no
29. augusta līdz 15. septembrim.

Leņingrada (dzīvo Replnā mā-
jinās — 2 cilvēki) — no 18. līdz
29. jūlijam (177 rbl.).

Sevastopole (individuālajā sek-
torā) — no 14. līdz 28. septem-
brim (171 rbl.).

AR AUTOBUSU (grupām)
Vitebska — Polocka — no
20. līdz 21. martam (30 cilvē-
kiem, 1030 rbl.).

Palanga — Klaipēda — Lie-
pāja — no 15. līdz 19. aprīlim,
no 17. līdz 21. maijam (30 cilvē-
kiem, 2600 rbl.).

Sauli — no 15. līdz 17. aprī-
lim (30 cilvēkiem, 1560 rbl.).

Zitomira — Mozira — no 19.
līdz 24. maijam (30 cilvēkiem,
3300 rbl.).

Maskava — no 12. līdz 17.
maijam (3422 rbl.).

Bresta — no 10. līdz 13. jū-
nijam (30 cilvēkiem, 2010 rbl.).

Novgoroda — no 9. līdz 12.
augustam (30 cilvēkiem, 1950
rbl.).

Leņingrada — no 31. augusta
līdz 3. septembrim (30 cilvē-
kiem, 1870 rbl.).

SKOLENU BRĪVDIENAS
aicinām bērnus uz ekskursijām
ar autobusu pa pilsētu, kā arī
ārupilsētās izbraukumos.

Ceļazīmes var iegādāties Dau-
gavpilī, 5. augusta ielā 25. Tele-
fonij uzzinām: 26206 — celo-
jumiem ar lidmasīnu, 26503 (ar
vilcieni), 28322 (ar autobusu).

...Dzirkstošā saule, silti jo silti
Sasildī baltu dzimtenes smiltī
(L. Vāczemnieks)

Izsakām dziļu līdzjūtību Anas-
tasiļai Brokal sakarā ar MĀTES
nāvi.

Preiļu rajona sadzīves pakal-
pojumu kombināta administrā-
cija un arodkomiteja

Kā dziļu kamols mūžs
saritināts,
Kur dzīpari visdažādākie mirdz.
Ja spētu tos kāds atkal

Tad vidū būtu — mātes sirds.
(L. Vāczemnieks)

Izsakām dziļu līdzjūtību Sta-
nislavam Madelānam, MATI
pēdējā gaitā izvadot.

Preiļu «Lauktechnikas» MTA
bāzes kolektīvs

Dalāmies bēdās ar Leonu In-
drikovu BRĀĻA nāves gadījumā.

Preiļu gāzes saimniecības
kolektīvs

Sirsniņi pateicamies visiem,
visiem, kas piedalījās mūsu mā-
mulas HELENAS BABRES iz-
vadišanā pēdējā gaitā.

Bērni un mazbērni

Par mīlu sirdi, čaklām rokām,
Tev vieglas smiltis, māmuli!

(J. Osmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Val-
jai Rītenel sakarā ar MĀTES
nāvi.

Līvānu stikla fabrikas kolek-
tīvs

Un tā mēs atzejam — tā pēkšņi
un pavisam,
Bez ceļa atpakaļ. Smiltis klājas
pāri visam,

Ne saukt, ne panākt vairst —
balss aizsmok. soli stieg.
Un sāpes dvēselē kā melni pelni
snieg.

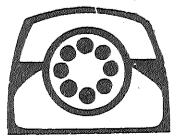
(Z. Purvs)

Dzīlās sēras paziņojam, ka no
mūsu kolektīva šķiries latviešu
sarkanais strēlnieks ADAMS
RUDZATS (dzim. 1894. g.) un
izsakām dziļu līdzjūtību pieri-
gajam.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās,
ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета
Прейльского районного комитета Коммунистиче-
ской партии Латвии и районного Совета народных
депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв.
ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М.
Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 226250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154,
sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un
sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju no-
daļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceļ-
niecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinā-
jumiem — 22305.

Tir. 14 292 eks. (latv. val. 10 150 eks.,
krievu val. 4 142 eks.).
1. nos. iespiedoksnē. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR
Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdz-
niecības lietu komitejas Daugavpils tipogrā-
fijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 488.